

alt det andet ligge. Grundtvigs Mening har aldrig været, som det ærede Medlem sagde, at Præster og Lærere kunde, naar det blot var religiøs, lære, hvad de vilde. Saa kunde de jo for Gts. lære, at Maanen var gjort af en grøn Ost, det var ogsaa en Art Religion. Grundtvig har tværtimod bestemt fremhævet, at Lærefriheden og Præstefriheden skulde hvile paa det Grundlag, at der skulde tales i Overensstemmelse med den apostoliske Trosbekendelse. (Berg: Efter deres Overbevisning!) Ja, men der er her et Baand. Man kan f. Gts. ikke benægte, at Kristus er Guds Søn og dog sige, at man holder paa den apostoliske Trosbekendelse; der er et alvorligt Baand der, som nok skal holde. Det var altsaa blot for i den Henseende at fri Grundtvig fra, at han nogenstunde skulde have villet, at der skulde kunne læres noget saadant, at jeg har gjort denne Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Forhandlingen er tilbøjelig til at gaa temmelig langt bort fra det foreliggende Lovforslag, og jeg vil derfor bede ærede Medlemmer, som endnu vilde have Ordet, om at holde sig til Forslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Jeg skal ikke blande mig i Trækten mellem det sidste ærede Medlem og det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds, men jeg tror, der foreligger Misforstaaelser af den første Mening med Hensyn til Lærefriheden og ligeledes fra den sidste Talers Side om Lærefriheden, saaledes som den var foreslaaet under den af mig nævnte Bevægelse blandt Præsterne i sin Tid. Jeg ønsker blot at gøre en kort Bemærkning i Anledning af en Ytring af den ærede Minister. Den ærede Minister sagde: Dette Forslag eller en Forandring i denne Retning kan jeg ikke gaa ind paa, forinden jeg har hørt Bispeeraadet. Jeg vil blot pointere, at den ærede Minister paa egen Haand, provisorisk eller efter kongelig Anordning, har indsat et Bispeeraad, der for ham er en Overrigsdag i den Forstand, at han som konstitutionel, som ansvarlig Minister ikke kan forhandle frit med Rigsdagen om konstitutionelle Love f. Gts. i hele denne Session, fordi hans Bispeeraad allerede har været samlet. Det er den kirkelige Forfatningsudvikling, vi have haft under Provisorierne og umiddelbart forud. Følge Grundloven ordnes Folkekirken Forfatning ved Lov — nu kan den i alt Fald ikke ordnes, før det provisoriske Bispeeraad er hørt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Jo, jeg kan meget godt konstitutionelt forhandle med de Herrer, og jeg kan meget godt, hvis vi blive enige, indstille en Lov til Hans Majestæts Samthfte uden at have hørt Kirkeeraadet, men jeg vilde ikke finde det rigtigt. Jeg beder det ærede Medlem om at fatte Forfælleren mellem at ville og at kunne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Det falder sammen med min Betragtning. Den ærede Minister føler sig forpligtet overfor sit Kirkeeraad, saa at han ikke vil — ja men saa er Hindringen altsaa den samme; thi naar den ærede Minister ikke vil, kan han jo ikke mod sin Vilje forhandle frit som ansvarlig Minister om denne Sag. Han er ved sin Anordning bunden til at tage Hensyn saaledes, at hans Vilje er en anden, end den vilde have været, hvis han stod frit som konstitutionel Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Nej, det ærede Medlem tager aldeles fejl. Sagen er simpelthen den, at jeg, som nu er Minister, mener, at det er rigtigt i saadanne Sager at høre det kirkelige Raad; men der er ingen Minister, der i og for sig er forpligtet dertil.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. Holm: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af H. Holm.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landsbypræsternes Bønning m. m.

(Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 1805 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.